

FANT, JOHAN MICHAEL

Wid lagmannens och
lands-secreterarens i Westmanland
herr Joach. W. Almgrens i lifstiden ömt
älskade makas fru Johanna Åhrbergs
graf, i Westerås dom- kyrka den 29
martii 1798. Af Johan M. Fant. Wester

(Hornn
1798

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök*:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra*:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

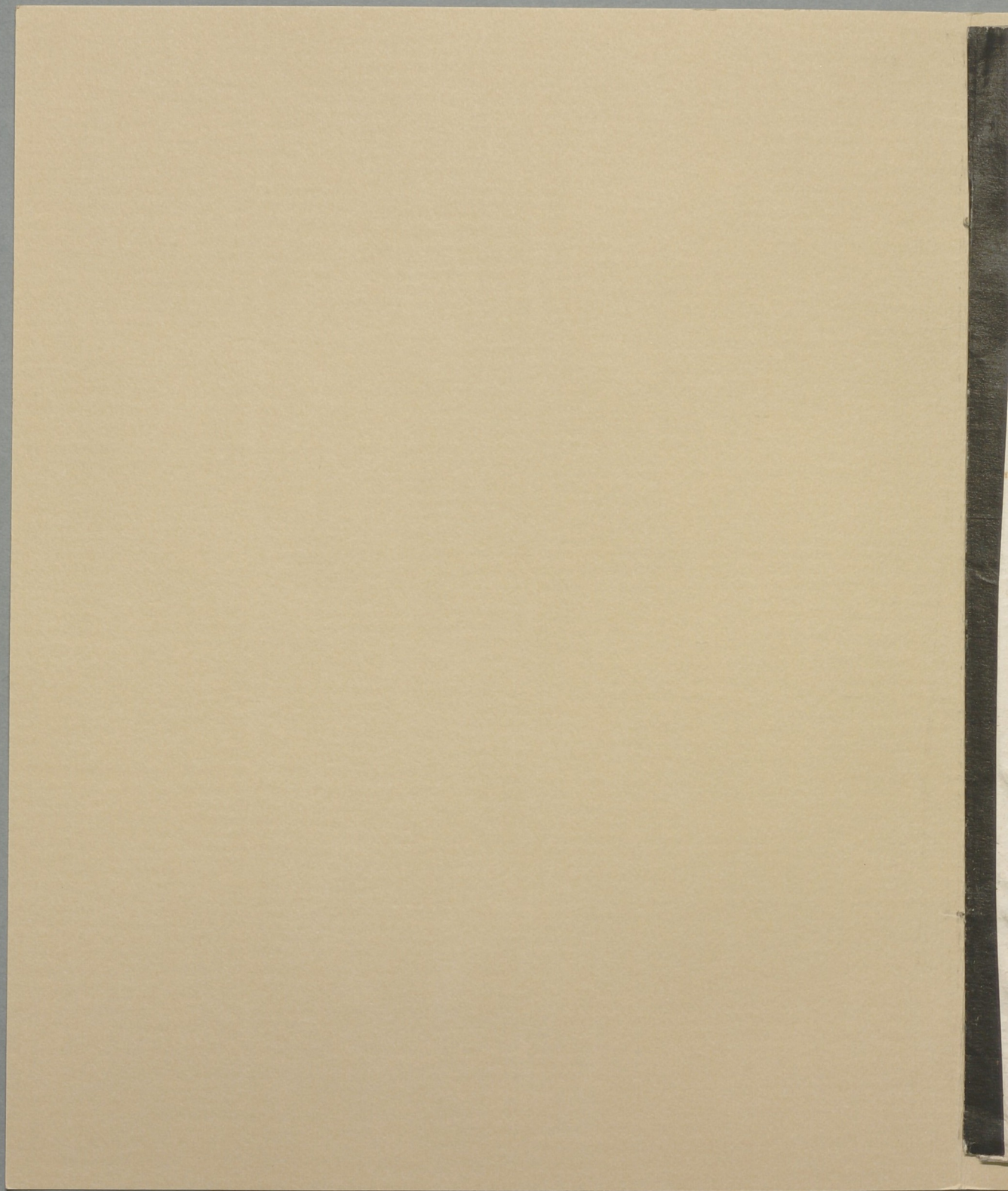
- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

ÅHRBERG. J.
Ev. A

Fr Paul
Lekpred
År 1900
1700-1829

Ex.A

diktryck
Före 1900

1700-1829

Wid

Lagmannens och Lands-Secreterarens
i Westmanland

Herr JOACH. W. ALMGRENS

3 lifstiden ömt Ålfskade Makas

Fru JOHANNA ÅHRBERGS

Graf,

i Westerås Dom-Kyrka

den 29 Martii 1798.

af

JOHAN M. FANT.

WESTENÅS,
Tryckt hos JOHAN LAUR. HORRN, 1798.

Imprimatur.

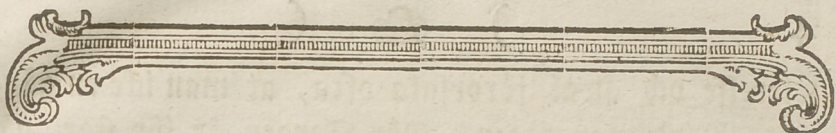
Westerås Dom - Capitel den 2 Maji 1798.

Ad Mandatum

LARS FREDR. KIHLMAN.

Vener. Conf. Not.

I. I. R.

Tungen är Hjertats Tolk: Orden äro Tankarnas lifliga uttryck; men et bedröfwadt hjerta tänker utan ordning och talar med förwirring. Det är en naturlig följd af olyckliga händelser, at de förstöra vår glädje och försätta våra Sinnen, efter sin mindre eller större betydighet, antingen i et ångslande bekymmer, eller ock i en frätande Sorg. När ock hjertat är bedröfwadt, hjälper ingen utwärtas glädje. Man må förstålla sig, så mycket man will, Själens innerliga bedröfwelse bryter dock, lik en updåmd Flod, med desto större häftighet igenom, och förorsakar icke sällan en allmän förödelse. Bekymret angriper den jordiska Hyddan, och sätter sielstwa Lifwet i fara: Sorgen målar sig i våra Ansigten: Ogats tårar blifwa ömma witnen til Hjertats swidande känslor: Bröstitet will qwäfwas af suckar: Munnen utbrister i den häftigaste klagan: Men håpenhet och bestörtning, för-

wirrelse och qwal förorsaka ofta, at man icke en gång wet, hwad man säger. När Sorgen är för stor, när bedröfwelsen är för swår, när förlusten är förmycket öwåntad, undfalla oss mången gång några Ord, mindre försigtige, mindre aspassade, än de borde och kunde wara. Et rätt bedröfwadt hjerta tycker, at det aldrig med nog eftertryck kan omtala sina beswår: Det känner alltid lifligare sitt qwal, än det med redighet kan beskrifwas, i orden uttalas.

Och i denna djupa förlågenhet besinner jag mig i dag: Och hwilken af Eder, M. W. stadd i mitt ställe, skulle icke dela samma Öde. Jag behöfwer icke mer än nämna den i lifstiden Högådla Fruens, JOHANNA ALMGRENS, född ÅHRBERGS älskade Namn, förr än alla de swidande känslor på det lifligaste upwäckas i Edra och mitt Bröst, som woro så rådande och synbare wid tidningen om Hennes oförmodade död. Mänskligheten håpnar, Wänskapen klaggar, Kärleken gråter wid Hennes Grift. Alla tycka sig hafwa full rätt at fråga: Herre Gud! hwi gjorde Du oss detta? Förlåt Herre! om några ord undfalla mitt bedröfwade hjerta. Ganns här då ingen Swag och Eländig, full af wärk och wedermöda, mått af
 ålder

ålder och lefwande, för hwilken döden hade varit en wälgerning, öfwer hwilken Du hade kunnat förbärma Dig? Säg då icke Ditt altseende Öga något ofrukt- samt Tråd, om hwilket Du hade kunnat befälla dö- den: Sugg det bort! hwarföre skall det stå och förhindra Jordan? Luc. 13: 7. Tråffade Du icke här något Ogräs, någon Tistel, som hade förtjent at ryck- kas bort och kastas i Ugnen? Och desse, de ligga o- hörde, de stå orörde qwar. Och si! denna Din trog- na Tjenarinna hade fullt skäl at betyga: Du tvingar på wägen min kraft: Du förkortar mina dagar: Du lyttar dagen för mig, förrän aftonen kommer: Och si! här fälles det Trådet, som planteradt wid Wattubäc- kar gaf skugga och bar frukt i rättan tid: Här fal- ler den Liljan, som war hela Ängdens prydnad, hela Megdens glädje. Du hafwer ju lofwat och försäkrat: Han begärar mig, derföre will jag uthjelpa ho- nom, Han känner mitt namn, derföre will jag beskydda honom, Han åkallar mig, derföre will jag höra honom. Ps. 91: 14, 15. Och si! denne Din Trogne Tjenare, Han gret och bad: Gör med mig hwad dig tåkes, men ssona den Bästa Makas Lif! men Du hörde honom icke. Du hafwer befallt: Sedra din Sader och din Moder, på det dig må

wål gå, och du må länge lefwa på jordene. 5
 Mos. B. 13: 5. Och si! Den Ömmaste, den måst
 Wördade Moder nödgas klaga: Mina grå Hår war-
 da med sorg nedfarandes i grafwen efter min Dotter:
 Du hafwer förklarad: Af Barns och Spena-Barns
 mun will jag fullborda lofwet. Matth. 21: 26. Och
 si! här äro Fem Barn, som för andra gången för-
 lora en Mor, som Du gaf dem i Din Råd: Deras
 glädje har Du förwandlat i sorg, deras tacksägelse
 och lof i tårar: Här är Et, som, om Du låter Hen-
 ne få lefwa, skall icke utan smärta komma ihog, at
 Hon kostat Sin Moders lif.

Men hwilken är jag, at jag wågar tråta med
 den Allsmågtige? Hwad är detta för et tal, som wi
 hafwe med hwarandra, medan wi gå och äro bedröf-
 wade? Herre Gud! Huru obegripelige äro Dine dom-
 mar och outransafelige Dine wågar? Sannerliga är Du
 en fördold Gud! Wåre tankar äro icke Dina tan-
 kar: våra wågar äro icke Dina wågar: utan så
 mycket Himmeln är högre än Jorden, så äro ock
 Dina wågar högre än våra wågar, och Dina
 tankar högre än våra tankar. Es. 55: 9. Din
 höga Försyn, Din dolda Regering öfwer Människors
 Barn

Barn kan af et inkrænkt Människo förstånd aldrig fattas, mindre redas. Förnuftet med all sin styrka måste här förödmjukadt bekänna: Det är mig för högt: jag kan icke begripat: Ps. 139: 6: Om icke Uppenbarelsen här, såsom i alt annat, spridde sitt saliga Ljus, så skulle wi gå bort i willfarelse och förgås i vårt elände. Af Guds Ord få wi lära, at Alla Guds wägar äro Godhet och Sanning. Ps. 25: 10. Där få wi lära, at om Herrans Råd är underligt, så går Han dock det härliga igenom. Es. 28: 19. Där århindras wi, at, det Gud gör, wete wi icke nu: men härefter få wi wetat. Joh. 13: 7. Där försätras wi, at dem, som hafwa Gudi kär, tjena all ting til det bästa. Rom. 8: 18. Der hafwe wi den trösteliga tillsägelsen: de, som med tårar så, skola med glädje upskåra. Ps. 126: 5. Så tröster oss nu med dessa orden inbördes!

Sörjande Wän! Den Allsmågtige hafwer swärli-
ga bedröfwat dig. Det är sant: Gråt! Mänsligheten
bör njuta sin rätt. Men gif dig icke utöfwer! Hop-
pas uppå Gud! Han har lagt dig en börda uppå;
men Han skall ock hjelpa dig at henne draga. Derpå
åger Du Sjelf den bästa erfarenhet. Din nu åter så
ömt

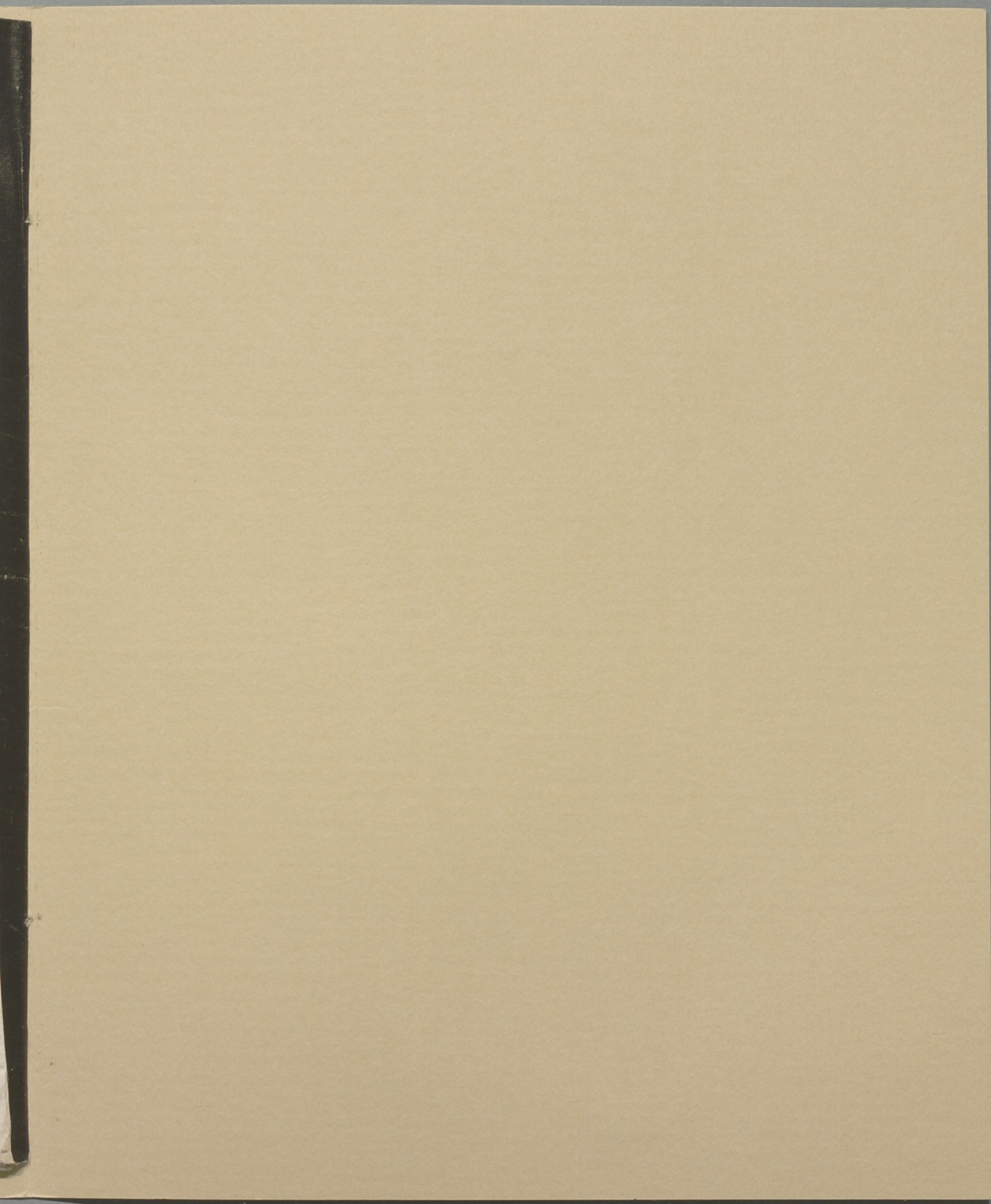

ömt saknade Wärdiga Fru och Måka utgjorde med
 Sin ungdoms fågring, Sitt stadgade wett, Sin obe-
 fläckade dygd, Sina rena seder, Sitt jämna sinnes-
 lugn, Sin glada umgängelse, Sin brinnande kärlek,
 Sin osfrymtade Gudsfructan högden af din jordiska
 lycka — Men Hon behagade åfwen Gudi wål, och
 war Honom kär; dersöre tog Han Henne bort och gaf
 Henne et bättre Lif — Fader wår! Ske Din Wilje!

Son tidigt, men ock Saligt dog:
 Inunder högden af wår smärta,
 Det är en lättning för wårt hjerta,
 Att Herren gaf — och Herren tog.

A M E N.

www.books2ebooks.eu